

W NASZEJ RODZINIE

Nr 129 - 01.05 – 31.05.2010

Parafia Prawosławna św. Jerzego w Białymstoku, ul. Pułaskiego 36, tel. 85 744 95 00

Chrystos Woskresie !

Pozdrawiam was Bracia i Siostry paschalnym powitaniem, życząc aby obraz Zmartwychwstania w naszych sercach pozostał żywym jak radość w czasie Paschalnego Nabożeństwa. Daj Boże do tego dołożyć radość z osiągnięć i sukcesów w pokonywaniu trudności oraz odczuwania bliskości Boga, który nam pomaga. Zapewne niektórzy oceniają moje życzenia jako górnolotne, oderwane od prozy życia. Spójrzmy jednak na bryłę naszej cerkwi – wymodlona przez ówczesnego Arcybiskupa Sawę, potrzebowała koncepcji przeniesionej na papier przez architekta – dzięki ofiarom wielu życzliwych ludzi, po dziesięciu latach budowy doczekała poświęcenia pierwszego Prestoła i ścian dolnej cerkwi! Trudno wyobrazić ten sukces bez ludzi wierzących w Zmartwychwstanie! Gdy pesymiści głośno wyrażali obawy, Bóg aby ich przekonać, stawiał obok nich chętnych do pracy, ofiarnych nad podziw, lub wspomagających życzliwym słowem. Gdy obumierał zapał – ściany wybudowanej świątyni przemawiały do wyobraźni. – One, jak żywe kamienie mówiły: „To co jest Boże nie umiera ale odradza się do życia i zmartwychwstaje jak ON!” Gdy murarze układali cegła po cegle na ściany cerkwi – Bóg z naszych rodzin sklejał Swoją Ro-

dzinę. Fundamentem okazali się ci, którzy od pierwszych dni włączyli się do budowy. To ich ofiary pomogły przygotować kamień węgielny. Ich modlitwa w każdą niedzielę zadziwiła wielu i sprawiła, że nocą przyszli na plac popatrzeć jak Patriarcha poświęca kamień. Wszyscy szczerą ofiarą zachęcili do udziału nie tylko prawosławnych. – Mieszane małżeństwa ofiarowały i na kościoł i na cerkiew. Ich sąsiedzi, rzymskokatolicy składali swe ofiary na złociste romby naszych kopuł, na budowę, na dzwony. Anonimowi ludzie przysyłali swe ofiary na rachunek bankowy Parafii. – Szczodrość stała się naszym znakiem, pieczęcią – bo gdy zaistniała potrzeba pomocy dla innej parafii albo okazać pomoc choremu dziecku – ludzie od serca składali ofiarę!

W przededniu poświęcenia Matka Cerkiew naszą uwagę kieruje na słowa Zbawiciela do Samarytanki. Ona szukała u Zbawiciela potwierdzenia racji swych ziomek z Samarii do modlitwy w świątyni na górze Garizin. Zbawiciel zaś utwierdzał ją i nas w wierze, że On w każdym zakątku świata gotów jest wysłuchać tych, którzy modlą się w duchu i prawdzie. Niektórzy, opacznie rozumiejąc słowa Zbawiciela uważają, że wystarczy osobista modlitwa w domu i nigdzie nie trzeba chodzić. – W domu uczymy się rozmowy z Bogiem. W domu matka modli się za swe dzieci patrząc na ikony. Sięga po

album, bo rozpierchły po świecie jak ptaki – patrzy na fotografie i szepcze modlitwę za nich. Nam zaś dane było ogrodzić wybrany przez Boga zakątek świata ścianami, wypełnić go ikonami świętych niby fotografiami z albumu historii i mówić modlitwę nie tylko za siebie ale za wszystkich i razem ze wszystkimi!!!

Jeżeli czujemy się Duchową Rodziną, to pamiętajmy, że małżeństwo staje się Bożą rodziną nie wtedy, gdy zarejestrują się w U.S.C. i tam przed urzędnikiem przysięgną żyć razem. – Bożymi stają się wtedy, gdy poproszą o Jego błogosławieństwo a On podczas Sakramentu Małżeństwa po-

wie: „*dzieci mieszkajcie razem...*” Podobnie jest ze świątynią – nie wystarczy ją wybudować i napełnić pięknymi przedmiotami. To będzie tylko pomnik lub mauzoleum! Nie wystarczy powiedzieć: „*ja tu będę się modlić*” – trzeba tę świątynię ofiarować Bogu, by On ją uświęcił a nam powiedział: „*Tu będę na was czekać i tu będę was słuchać..*”! Niech ten dzień poświęcenia cerkwi stanie się nam drugą Paschą. Święty Wielkomeczennik Jerzy niech wspomaga nas w modlitwie i trudach przygotowań i drugiej – górnej części do poświęcenia. Woistinu Woskresie Chrystos!

o. Grzegorz

Znaczenie modlitewnych czynności przy poświęceniu cerkwi

Najistotniejsze czynności poświęcenia cerkwi odbywają się za ikonostasem i w większości nie są widoczne dla wiernych zebranych w świątyni. Dlatego więc należy się odrobina informacji. – Oprócz tego, co zawsze zauważamy w prezbiterium – do naszego marmurowego stołu (jakoby okrycia Prestoła), wstawiony będzie specjalnie przygotowany dębowy stół. Na dolnej części blatu wypisane będą informacje o Hierarchach, którzy Go poświęcą i podpiszą wraz ze wszystkimi duchownymi uczestniczącymi w poświęceniu. Przygotowane cztery drewniane gwoździe i kamienie do ich wbijania, roztopione: wosk, ładan i wonności, woda różana i wino, lniane obłaczenie i sznur do opasania Prestoła, oraz cząsteczka relikwii, które będą włożone do Prestoła.

Ryt poświęcenia rozpocznie święcenie wody. Później tą wodą Biskupi będą okrapiać każdą rzecz użytą do poświęcenia cerkwi. – Najpierw Hierarcha okropi konstrukcję stołu i sam blat, po czym do przygotowanych otworów wleje roztopiony

woskomastich – przypomina to wonności, którymi Józef i Nikodem namaścili ciało Zbawiciela.

Po tym przyniosą cztery drewniane gwoździe, które po poświęceniu wkładane są do otworów, wbijane kamieniami złączają blat z konstrukcją stołu. – Cztery gwoździe, jak te użyte do przybicia Zbawiciela do krzyża! – Przypominają nam, że to dzięki Ofierze na Krzyżu my możemy sprawować Liturgię, podczas której On i nasze grzechy omywa własną krwią! – Kamienie, którymi wbite będą gwoździe zostaną złożone pod Prestołem na świadectwo potomnym o dokonanym **Sakramencie poświęcenia**.

Następnie Hierarcha poświęci wino i wodę różaną oraz naturalne morskie gąbki i wszystkie płótna, którymi będzie omywany i osuszany Prestoł. – Tu należy dodać, że omywanie wodą i namaszczenie Świętym Mirem Prestoła ma troiste znaczenie. – Pierwsze, podobne do Chrztu i Miropomazania każdego z nas. Drugie – do omycia ciała Jezusa dokonanego przez Józefa i Nikodema. Trzecie – narzuca je wino uży-

te do omycia. Wino i woda – przypomnienie, że niegdyś krew i woda płynąca z ran Zbawiciela omywała grzechy Adama i Ewy, pochowanych w grocie Golgoty (Wzgórze Czaszki), teraz pozwala w każdej, poświęconej Bogu i przez Niego uświęconej cerkwi, sprawować Eucharystię i podawać najświętsze Ciało i Krew wszystkim wiernym. Jest to również wspomnienie wierności i ofiar Mironosic – tego, jak Niewiasty szły raniutko, aby wonnościami namaścić ciało Zbawiciela. To one jako pierwsze od Aniołów otrzymały wieść o zmartwychwstaniu. My przynosimy do poświęconej cerkwi płótno (lub jego czyste, nieużywane skrawki, albo równie czyste, nieużywane chusteczki) które służą do osuszania omywanego wodą różaną i winem Prestoła.

Namaszczenie Prestoła Świętym Mirem w Sakramencie Miropomazania oznacza **Pieczęć Daru Ducha Świętego** pozwalającej nowo ochrzczoneму na uczestnictwo w Sakramentach Cerkwi. – Podczas poświęcenia Prestoła również oznacza **Pieczęć Daru Ducha Świętego** pozwalającą na sprawowanie Sakramentu Najświętszej Eucharystii na tym Prestole, aby ochrzczeni mogli stać się **braćmi Chrystusa i dziećmi Boga Ojca, mającymi prawo mówić do Niego: OJCZE!!!** Namaszczenie Świętym Mirem ścian świątyni oznacza, że w niej, **już nie naszej a Bożej** – teraz odważnie, jak dobre dzieci Boga, możemy wołać do Niego „**OJCZE NASZ**”!!!

Również obłaczenie na Prestoła ma wielorakie znaczenia – Pierwsze – jako okrycia Tronu (**PRESTOŁA**) Boga. To dlatego wierzchnie odzienie Prestoła bywa bardzo ozdobne, szlachetne, aby być ikoną Tronu Boga! Kolejne znaczenie ma bardziej dramatyczny sens – grzebalnego całunu – **PLASZCZANICY!** To przesłanie skierowane do celebrujących Liturgię aby stojąc przed Prestołem pamiętali, że Ciało

i Krew Zbawiciela owinięte w całun dla jednych było tryumfem zła a nam wierzącym w Zmartwychwstanie – pusty całun i pusty grób stały się dowodem zwycięstwa Boga nad złem!!! Każdemu ochrzczoneму moment obłóczyn Prestoła powinien przypominać o jego chrzcielnej koszuli.

Następną czynnością będzie obwiązanie Prestoła sznurem. – Proste skojarzenie podpowiada nam, że ta czynność jest pamiętką więzów Zbawiciela – jak On, związany sznurami prowadzony był na sąd przed Arcykapłanów. – Dla duchownego to znak, że jego ręce i wola powinny być zniewolone na służbę dla Chrystusa. Każdemu wierzącemu powinno stanowić przestroagę, że zło potrafi zniewalać i nas, wykradać nas od Chrystusa!

Procesja z relikwiami, niesionymi by umieścić ich w Prestole, przypomina wszystkim, że w pierwszych wiekach chrześcijaństwa nabożeństwa sprawowano na grobach męczenników. Męczennik, to człowiek dający **świadectwo swej wiary i wierności**. Oni byli przykładem, że wiara to nie deklaracja przynależności. **Wiara to życie według Bożych przykazań i obrona tego co święte.** – Modlitwa na grobach męczenników, lub na miejscu złożenia ich relikwii – to zobowiązanie do ich naśladowania.

Zanim relikwie zostaną wniesione do cerkwi – procesja zatrzymuje się przed zamkniętymi drzwiami – i Hierarcha trzykrotnie zawoła: „Otwórzcie wrota książąt waszych, otwórzcie wrota wieczności aby wszedł Król chwały.” – Gdy po trzecim pytaniu: „Kto jest tym Królem chwały” Biskup odpowie: „Pan Zastępów (Anielskich) – Ten jest Królem chwały” – otwierają się drzwi cerkwi i relikwie będą wniesione do prezbiterium i włożone do Prestoła. Pokrycie Prestoła nowymi szatami oznacza gotowość do sprawowania na nim pierwszej Liturgii. – Daj nam Boże być jej uczestnikami!

NABOŻEŃSTWA W NASZEJ CERKWI

(od 01 maja – do 31 maja)

- 02.05.- N.** – 8⁰⁰ i 10⁰⁰ – Liturgia; – 17⁰⁰ – Akafist do św. męcz. Gabriela
- 03.05.- Pn.** – Nabożeństwo w Zwierkach
- 05.05.- Śr.** – 16⁴⁵ – Powitanie J.E. Ks. Arcybiskupa – 17⁰⁰ – Wsienoszczoje – 18³⁰ – Poświęcenie dzwonów
- 06.05.- Cz.** – święto Patrona Parafii św. włkm. Jerzego i poświęcenie Prestoła w dolnej cerkwi: – 7⁴⁵ – Poświęcenie wody; – 8³⁰ – spotkanie Hierarchów; – 9⁰⁰ – poświęcenie cerkwi; – 9⁴⁵ – procesja z relikwiami; – 10⁰⁰ – Liturgia Święta na poświęconym Prestole; – 17⁰⁰ – Akafist do św. włkm Jerzego
- 08.05.- S.** – 8⁰⁰ – Liturgia; – 17⁰⁰ – Wsienoszczoje Niedzieli
- 09.05.- N.** – 8⁰⁰ i 10⁰⁰ – Liturgia; – 17⁰⁰ – Akafist Zmartwychwstania
- 12.05.- Śr.** – Oddanie Święta Paschy – 8⁰⁰ – Liturgia; – 17⁰⁰ – Wsienoszczoje Wozniesienija
- 13.05.- Cz.** – Wozniesienije: – 9⁰⁰ – Liturgia; – 17⁰⁰ – Akafist do Zbawiciela
- 15.05.-** Trojckaja Roditielskaja Sobota – modlitwa za zmarłych – przeniesiona z 22.05. z uwagi na święto św. Mikołaja; – 8⁰⁰ – Liturgia i Panichida; – 17⁰⁰ – Wsienoszczoje
- 16.05.- N.** – 8⁰⁰ i 10⁰⁰ – Liturgia; – 17⁰⁰ – Akafist za zmarłych
- 19.05.- Śr.** – 17⁰⁰ – Akafist do św. męcz. Wileńskich i modlitwa za chorych
- 20.05.- Cz.** – 17⁰⁰ – Akafist do św. Mikołaja
- 21.05.- Pt.** – Oddanije Wozniesienija i św. ap. Jana: – 8⁰⁰ – Liturgia;
- 22.05.- S.** – św. Mikołaja: – 8⁰⁰ – Liturgia; – 17⁰⁰ – Wsienoszczoje Piatidiesiatnicy
- 23.05.- N.** – Piatidiesiatnica: – 8⁰⁰ i 10⁰⁰ – Liturgia, – 17⁰⁰ – Akafist do Św. Trójcy
- 24.05.- Pn.** – Liturgia o godz. 8⁰⁰ z uwagi na konferencję duchowieństwa naszej Diecezji w Parafii Św. Ducha na Antoniuku
- 26.05.- Śr.** – 17⁰⁰ – Akafist do św. męcz. Wileńskich i modlitwa za chorych
- 27.05.- Cz.** – 17⁰⁰ – Akafist do św. Jerzego i modlitwa za ofiarodawców
- 29.05.- S.** – 8⁰⁰ – Liturgia; – 17⁰⁰ – Wsienoszczoje Niedzieli Wsiech Swiatych
- 30.05.- N.** – 8⁰⁰ i 10⁰⁰ – Liturgia; – 17⁰⁰ – Akafist do Wszystkich Świętych – Zapusty na Piotrowy Post. (w tym roku, z uwagi na wczesną Paschę, post trwa 6 tygodni)

Parafia Prawosławna św. włkm Jerzego w Białymstoku, Nowe Miasto, 15-338 ul. Pułaskiego 36
strona internetowa; <http://www.parafia-swietego-gerzego.pl>, Konto: 94 1020 1332 0000 1302 0026 2196
Kancelaria: 15-346 Białystok, ul. Krucza 5/2 m 2, czynna: 16⁰⁰ – 18⁰⁰; tel. 85 744 95 00 czynny całą dobę
Kler Parafii: Proboszcz: ks. mitrat Grzegorz Misijuk
Wikariusze: ks. prot. Walerian Antosiuk, ks. prot. Władysław Masajło, ks. protod. Tomasz Cyrkun